

ทิศทางการผลิตและใช้บัณฑิตครูภาษาไทยในอนาคต (พ.ศ.2560 - 2574)

แสงสุรี วาดวิจิตร^{1*} และ ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อทิศทางการผลิตและใช้บัณฑิตครูภาษาไทยในอนาคต (พ.ศ. 2560 - 2574) ดำเนินการวิจัยโดยการศึกษาทิศทางต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและใช้ครูภาษาไทยในอนาคตตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบสัมภาษณ์ไม่มีโครงสร้าง 2) แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลมาจากการเลือกแบบเจาะจง แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและใช้บัณฑิตครูภาษาไทย (บุคลากรจากสถาบันผลิต) จำนวน 7 ท่าน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและใช้บัณฑิตครูภาษาไทย (บุคลากรระดับนโยบาย) จำนวน 7 ท่าน และกลุ่มนักวิชาการด้านภาษาไทยและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจำนวน 7 ท่าน รวมทั้งสิ้น 21 ท่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยค่ามัธยฐาน, ค่าฐานนิยม, ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิจัยพบว่าทิศทางที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 21 ท่าน มีองค์ประกอบ 9 ด้าน และทิศทางรายชื่อทั้งสิ้น 99 ประเด็น ได้รับฉันทามติจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญว่ามีความสอดคล้องกับทิศทางการผลิตและใช้บัณฑิตครูภาษาไทยในอนาคต (พ.ศ.2560-2574) ประกอบด้วยองค์ประกอบในด้านการสร้างความตระหนักในคุณค่าภาษาไทย ซึ่งมีทิศทาง 8 ประเด็น องค์ประกอบในด้านกลยุทธ์การผลิตครูภาษาไทยในอนาคต ซึ่งมีทิศทาง 9 ประเด็น องค์ประกอบในด้านเส้นทางสู่การศึกษาด้านภาษาไทย ซึ่งมีทิศทาง 9 ประเด็น องค์ประกอบในด้านบทบาทของมหาวิทยาลัยในฐานะหน่วยผลิตครูภาษาไทย ซึ่งมีทิศทาง 11 ประเด็น องค์ประกอบในด้านการพัฒนาการเรียนรู้ในหน่วยผลิตสู่บัณฑิตครูภาษาไทยที่มีคุณภาพ ซึ่งมีทิศทาง 17 ประเด็น องค์ประกอบในด้านความเป็นชุมชนวิชาชีพครูภาษาไทย ซึ่งมีทิศทาง 11 ประเด็น องค์ประกอบในด้านการใช้และพัฒนาวิชาชีพครูภาษาไทยในอนาคต ซึ่งมีทิศทาง 11 ประเด็น องค์ประกอบในด้านบทบาทครูภาษาไทยในวัฒนธรรมองค์กรของส่วนราชการไทย ซึ่งมีทิศทาง 4 ประเด็น องค์ประกอบในด้านคุณลักษณะเฉพาะและความเป็นครูภาษาไทยในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีทิศทาง 19 ประเด็น

คำสำคัญ: การผลิตและใช้ครูภาษาไทย

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² อาจารย์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน โทร. +669 6935 1579 อีเมล: lamei_narak@hotmail.com

The Tendency of the Production and use of Thai Language Teacher in the Future (2017 – 2031 A.D.)

Saengsuree Wardwijit^{1*} and Chumsak Intarak²

Abstract

This research design was Ethnographic Delphi Future Research: EDFR. The research objectives were to know the experts opinion about the tendency of the production and use of Thai language teacher in the future (2017 – 2031 A.D.). The research was comprised of procedures to study about the tendency of the production and use of Thai language teacher consistent with the changing conditions and the context of the future society, according to expert opinion. The instruments used for data collection were un-structured interview form and an Opinionnaire. The experts were 21 peoples from a specific selection, divided into three groups: A group of experts involved in the production and use of Thai language teachers. (Personnel from manufacturing institutes) 7 persons, A group of experts involved in the production and use of Thai language teachers (policy level personnel) 7 persons and A group of Thai language academic and experts involved in educational management 7 persons , totaled 21 persons. The statistics used for data analysis were median, mode, interquartile range, and content analysis. The findings of this research were as follow: The tendency of the production and use of Thai language teacher conclusions are from 21 expert interviews. The elements 9 and 99 issues of the interviews get a consensus from the experts that they are consistent with the tendency of production and use the future Thai language teachers (2017-2031 A.D.). Include a study of consisted of a components with production and use of Thai language teacher issues namely; 1) Raising awareness of Thai language with 8 issues, 2) Strategy of the production of Thai language teacher in the future with 9 issues, 3) How to admission in the Thai language teacher program with 9 issues, 4) The role of the university as a production unit of Thai language teacher with 11 issues, 5) The learning process revolution in the University to the graduate of quality Thai language teachers with 17 issues, 6) Professional Learning Community (PLC) for Thai Language Teacher with 11 issues, 7) The use and development of Thai Language professional teachers with 11 issues, 8) The role of Thai language teachers in the organizational culture of Thai government agencies with 4 administrative issues, and 9) Characteristics and Qualities of Thai Language Teachers in the 21st Century with 19 issues.

Keyword: Strategies of Information and Communications Technology

¹ Doctoral Degree Student, Educational Administration, Department of Educational Administration, Faculty of Education, Silpakorn University

² Associate Professor, Department of Educational Administration, Faculty of Education, Silpakorn University

* Corresponding Author Tel. +669 6935 1579 e-mail: lamei_narak@hotmail.com

1. บทนำ

ภาษาไทยเป็นวิชาหลักที่สำคัญของการเรียนในประเทศไทย กล่าวคือเป็นรากฐานของการศึกษาวิชาต่างๆ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นความรู้สำหรับความเป็นพลเมืองไทย และเป็นความรู้สำหรับผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีการศึกษา ซึ่งความสำเร็จและความล้มเหลวในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยล้วนมีครูเป็นองค์ประกอบสำคัญ จึงต้องมีการศึกษาย้อนกลับและวางแผนอนาคตการผลิตและการใช้ครูภาษาไทย

จากการสำรวจสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของกองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ สอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพทางการศึกษา (O - NET) พุทธศักราช 2558 ของสำนักทดสอบทางการศึกษา [1] พบว่าคะแนนโอเน็ต ม.6 ต่ำกว่าครึ่งทุกวิชา โดยวิชาภาษาไทยคะแนนสูงสุด 96.50 คะแนน ต่ำสุด 0.50 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศจำนวนร้อยละ 62.36 ได้ระดับคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยมีค่าเฉลี่ยในระดับร้อยละ 49.36 ซึ่งสาเหตุของสภาพปัญหาดังกล่าวมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ และประเด็นหนึ่งของสาเหตุนั้นคงจะปฏิเสธได้ยากว่ามาจากระบบการผลิตและใช้ครูผู้สอนภาษาไทย

สังคมคาดหวังว่า “ครู” จะเป็นผู้สร้างสมาชิกใหม่ของสังคมให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพแก่สังคม ฉะนั้นครูจึงต้องเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน และใฝ่พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งทางด้านบุคลิกภาพ ด้านวิชาชีพ และด้านคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าทางวิชาการ ตลอดจนเทคโนโลยีต่างๆ ครูจึงมีบทบาทและหน้าที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างคนให้เป็นคนดี เพื่อคนดีเหล่านั้นจะได้พัฒนาชาติบ้านเมืองต่อไปในอนาคต ดังนั้นสถาบันการผลิตบัณฑิตครูจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง และในด้านของกระบวนการผลิตบัณฑิตครูก็ส่งผลสำคัญต่อคุณภาพครูในปัจจุบันเช่นกัน จากข้อมูลสถิติการผลิตบัณฑิตครูพบว่าจำนวนรวมของแผนการผลิตบัณฑิตครูที่จะสำเร็จการศึกษาในทุกสาขาแต่ละปีมีเป็นจำนวนมาก ดังที่ สุรวาท [2] ได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิตครูไว้โดยสังเขปว่าผู้เรียนในชั้นปีที่ 1-5 ที่จะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2556-

2560 เป็นสาขาครูภาษาไทย 20,550 คน กระทรวงศึกษาธิการไม่มีข้อมูลความต้องการที่ชัดเจนและเป็นปัจจุบัน มีการยุบกรมการฝึกหัดครูจึงไม่มีหน่วยงานใดรับผิดชอบแผนการผลิต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับครูมีมากแต่ไม่มีหน่วยงานใดทำหน้าที่นี้และขาดความเป็นเอกภาพ ทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม มหาวิทยาลัยราชภัฏ และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เปิดรับตามความพร้อมที่มีอยู่ ทำให้เกินและขาดในบางสาขาวิชาไม่สอดคล้องกับความต้องการ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ถือว่าเป็นปัญหาเชิงปริมาณอันจะส่งผลในเชิงคุณภาพ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและกำหนดทิศทางการแก้ไข ปัญหาต่อไป รวมทั้งปัญหาในด้านการใช้ครูที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญคือการดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูผู้ช่วย ซึ่งมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

จากปัญหาการผลิตและใช้ครูภาษาไทยทั้งปริมาณและคุณภาพซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียน ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประเด็นนี้ในลักษณะการวิจัยเชิงอนาคต “ทิศทางการผลิตและใช้บัณฑิตครูภาษาไทยในอนาคต (พ.ศ.2560 - 2574)”

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาทิศทางการผลิตและใช้บัณฑิตครูภาษาไทยในอนาคต (พ.ศ.2560 - 2574)

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเฉพาะการผลิตบัณฑิตครูภาษาไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการใช้ครูภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น

3.2 ผู้วิจัยศึกษาวิจัยภายใต้กระแสการปฏิรูปประเทศไทย ปฏิรูปการศึกษา และปฏิรูปการผลิตครู ดังนั้นแนวโน้มความเป็นไปได้ของการปฏิรูประบบการผลิตและการใช้ครูจึงขึ้นอยู่กับกระแสทิศทางการปฏิรูปในด้านต่าง ๆ ประกอบ โดยในขณะดำเนินการวิจัยนี้ ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปในด้านต่าง ๆ ก็ดำเนินการไปพร้อมกัน การเทียบเคียงและอ้างอิงข้อมูลบางส่วนจึงเป็นปัจจุบัน ณ ขณะที่ดำเนินการวิจัย

3.3 ผู้วิจัยศึกษาและหาคำตอบการวิจัยถึงทิศทางการผลิตและใช้บัณฑิตครูภาษาไทยในอนาคต (พ.ศ. 2560 - 2574) จากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและจากทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น โดยกำหนดขอบเขตช่วงเวลาอนาคตตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2560 - 2574)

4. วิธีดำเนินการวิจัย มี 3 ขั้นตอนดังนี้

4.1 ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัยและกำหนดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) 21 ท่าน จำแนกผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มต่าง ๆ โดยการกำหนดแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนดได้แก่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและใช้บัณฑิตครูภาษาไทย (บุคลากรจากสถาบันผลิต) จำนวน 7 ท่าน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและใช้บัณฑิตครูภาษาไทย (บุคลากรระดับนโยบาย) จำนวน 7 ท่าน และกลุ่มนักวิชาการด้านภาษาไทยและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจำนวน 7 ท่าน

4.2 ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย เริ่มจากการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) และแบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) สร้างโดยนำข้อมูลที่ศึกษาจากบทที่ 2 และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 มาเป็นกรอบและแนวทางให้ครอบคลุมในประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดทิศทาง

4.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) ที่สร้างขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องของภาษา ความครอบคลุมในประเด็นเนื้อหา การตีความข้อความทั้งหมดนี้เพื่อให้แบบสัมภาษณ์ที่สามารถรวบรวมข้อมูลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดำเนินการปรับปรุงให้เรียบร้อยก่อนจะนำไปใช้สอบถามใน EDRF รอบที่ 2

4.2.3 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการรวบรวมข้อมูลผ่านเอกสารต่าง ๆ การสัมภาษณ์

ผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง และการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และด้วยตนเอง

4.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญโดยการสรุปค่าให้สัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญตามประเด็นได้มา จำแนก จัดกลุ่มข้อความการให้สัมภาษณ์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แล้วนำมาสร้างเครื่องมือในขั้นตอนต่อไป

4.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดทิศทางการผลิตและใช้บัณฑิตครูภาษาไทยในอนาคต (พ.ศ.2560 - 2574) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบ EDRF (Ethnographic Delphi Future Research) โดยการวิเคราะห์จากแบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) นำร่างข้อเสนอทิศทางการคัดเลือกข้อที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ตามเกณฑ์ค่าสถิติที่กำหนดไว้ คือความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเท่ากับหรือสูงกว่า 3.5 ขึ้นไป ค่าสัมบูรณ์ของความต่างระหว่างมัธยฐานและฐานนิยมที่มีค่าตั้งแต่ 0.00 – 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ซึ่งเป็นค่าการกระจายคำนวณได้จากผลต่างระหว่าง Q3 กับ Q1 ที่แสดงถึงความเห็นสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญเท่ากับหรือต่ำกว่า 1.5 เสนอเป็นข้อสรุปของงานวิจัยอันแสดงทิศทางที่มีความเหมาะสม เป็นไปได้ และควรจะเป็นในอนาคต

4.3 ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย ผู้วิจัยรวบรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5. ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกความเห็นของผู้เชี่ยวชาญข้อที่มีค่าเท่ากับหรือสูงกว่า 3.5 ขึ้นไป ค่าสัมบูรณ์ของความต่างระหว่างมัธยฐานและฐานนิยมมีค่าตั้งแต่ 0.00–1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เท่ากับหรือต่ำกว่า 1.5 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ว่าทิศทางการผลิตและใช้บัณฑิตครูภาษาไทยในอนาคต (พ.ศ. 2560-2574) ตามทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญมีทิศทางความสัมพันธ์ 9 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการสร้างความรู้ความตระหนักรู้ในคุณค่าภาษาไทย ด้านกลยุทธ์การผลิตครูภาษาไทยในอนาคต ด้านเส้นทางสู่การศึกษาสาขาภาษาไทย ด้านบทบาทของมหาวิทยาลัยในฐานะหน่วยผลิตครูภาษาไทย ด้านการอภิวัฒน์การเรียนรู้ในหน่วยผลิตสู่บัณฑิตครู

ภาษาไทยที่มีคุณภาพ ด้านการใช้และพัฒนาวิชาชีพครู ภาษาไทยในอนาคต ด้านการส่งเสริมชุมชนวิชาชีพครู ภาษาไทย ด้านบทบาทครูภาษาไทยในวัฒนธรรมองค์กร ของส่วนราชการไทย และด้านคุณลักษณะเฉพาะและ ความเป็นครูภาษาไทยในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งทิศทางราย ข้อทั้งสิ้น 99 ประเด็น ดังรายละเอียดในหัวข้ออภิปราย ผลการวิจัย

6. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งการอภิปรายผลการวิจัยออกเป็น 9 หัวข้อ ตามประเด็นองค์ประกอบแต่ละด้าน ดังนี้

6.1 ด้านการสร้างความรู้ความตระหนักรู้ในคุณค่า ภาษาไทย ซึ่งมีทิศทาง 8 ประเด็น พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด 7 ประเด็น และระดับมาก 1 ประเด็น ซึ่งกล่าวโดยภาพรวมได้ว่าทุก ฝ่ายควรตระหนักในคุณค่าของภาษาไทย มีการ ดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ครูภาษาไทยที่มี คุณภาพและปริมาณเหมาะสม ควรเห็นความสำคัญของ ภาษาไทยในฐานะเอกลักษณ์ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาของ ชาต มิใช่เพียงเครื่องมือในการสื่อสาร ควรกำหนด บทบาทองค์กรที่ดูแลการผลิต พัฒนา และใช้ครู ให้ อำนาจ และกำหนดกรอบขอบเขตให้ชัดเจนเพราะภาษา เป็นรากฐานของการพัฒนาในทุกภาคส่วน อีกทั้ง ภาษาไทยยังเป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญที่สุดในการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ครูภาษาไทย ควรเป็นแบบอย่างที่ดี มีความทันสมัยควบคู่กับการธำรง รักษาภาษาไทยให้ประยุกต์ใช้ได้ในโลกปัจจุบันจวบจน อนาคต สอดคล้องกับทวิศักดิ์ [3] ที่กล่าวว่าก้าวแรกของ การปฏิรูปการศึกษาต้องวางน้ำหนักและให้ความสำคัญ กับ “การสอนภาษาไทย” ซึ่งจะส่งผลดีต่อความก้าวหน้า ทางการศึกษาของเด็กและเยาวชนตั้งแต่ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานตลอดจนระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา และทักษะของ โชมอน [4] ได้กล่าวว่าภาษาแม่เป็น พื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาอื่นๆ เด็กที่มีพื้นฐานภาษา แม่ที่ดีจะสามารถเรียนรู้ภาษาอื่นๆ ได้ดีด้วยทั้งยังม ีความสามารถในการเรียนรู้ศาสตร์วิชาอื่นๆ ได้ดีกว่าเด็ก ที่มีความสามารถทางภาษาแม่ด้อยกว่าอย่างเห็นได้ชัด สอดคล้องกับผลการวิจัยขององค์การยูเนสโก [5] พบว่า เมื่อเด็กมีพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาแม่ที่แตกฉานจะ

สามารถเรียนรู้ภาษาที่สองได้เป็นอย่างดีและมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ดีกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

6.2 ด้านกลยุทธ์การผลิตครูภาษาไทยในอนาคต

ซึ่งมีทิศทาง 9 ประเด็น พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็น สอดคล้องกันในระดับมากที่สุด 8 ประเด็น และระดับ มาก 1 ประเด็น ซึ่งกล่าวโดยภาพรวมได้ว่าควรมีคณะ กรรมการนโยบายด้านการผลิตครูของกระทรวง ศึกษาธิการ จัดทำระบบฐานข้อมูลที่จำเป็นต่อการวางแผนการผลิต ครูและการใช้ครูภาษาไทย ทำหน้าที่ประมาณการจำนวน การผลิตครูในแต่ละรายวิชา แต่ละปี แต่ละช่วงเวลา แต่ ละพื้นที่ จึงจะสอดคล้องกับความต้องการครูที่แท้จริง มี ฐานข้อมูลความต้องการใช้ครูแผนการผลิตครูอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาในระยะ 10 ปี (พ.ศ. 2560 – 2569) จำแนกตามสาขาวิชา ขนาดสถานศึกษา และ จังหวัด สัดส่วนของการบรรจุครูที่มาจากการผลิตครูใน ระบบปิดเพิ่มขึ้นโดยมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เอื้อให้ ผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาอื่นและพัฒนาเพิ่มเติม เพื่อเข้าสู่วิชาชีพครู ตรงกับผลการ ศึกษาสภาพและ ปัญหาการผลิต การใช้ และการพัฒนาครูการศึกษาขั้น พื้นฐานที่สอดคล้องกับความต้องการในอนาคตของ ชนิตา และคณะ [6] พบว่าสาขาวิชาที่มีแนวโน้มต้องการ ครูมากที่สุดสามอันดับแรกในปี พ.ศ.2567 คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษารวมมนุษยศาสตร์และจิตวิทยา ดังนั้นการจัดตั้งหน่วยงานกลางในการประสานงานจึงเป็น สิ่งจำเป็น การผลิตควรเป็นระบบปิด เพื่อควบคุมปริมาณ และคุณภาพ การกำหนดปริมาณการผลิตบัณฑิตครู ภาษาไทยควรมีการ ศึกษาและอ้างอิงข้อมูลสารสนเทศ ตามความเป็นจริง ไม่ควรกำหนดปริมาณที่แน่นอน เท่ากันในแต่ละปี ทุกปี ควรมีการวางแผนระยะยาวใน การผลิตเพื่อควบคุมปริมาณไม่ให้ขาดหรือเกินมากเกินไป ทิศทางในอนาคตควรเพิ่มการผลิตครูภาษาไทยระดับ ประถมศึกษาให้มากขึ้น เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐที่มุ่ง เน้นให้ประชาชนอ่าน ออกเขียนได้คิดเลขเป็น จึงต้องเริ่มตั้งแต่การดูแลใน ระดับประถมศึกษาให้เข้มแข็ง รัฐควรวางแผนกลยุทธ์การ ผลิตบัณฑิตครูภาษาไทยเชิงรุกให้ตอบรับกับการ เปลี่ยนแปลงทางสังคมในโลกอนาคต อาทิ ก่อนจบ การศึกษาบัณฑิตครูภาษาไทยต้องสร้างนวัตกรรมการ จัดการเรียนรู้ 1 เรื่อง มีผลงานสะท้อนคุณลักษณะครู

ภาษาไทยอย่างน้อย 1 เรื่อง ควรรู้/สื่อสารภาษาอาเซียน ได้อย่างน้อย 1 ภาษา รัฐควรวางแผนกลยุทธ์อัตราส่วน การผลิตบัณฑิตครูภาษาไทยในอนาคต โดยแบ่งสัดส่วน การผลิต ได้แก่ โครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น: การ ผลิตครูในระบบปิด: การผลิตครูในระบบเปิดทั่วไป สัดส่วนการผลิตในแต่ละประเภท = 30 : 50 : 20 หรือ 40 : 40 : 20

6.3 ด้านเส้นทางการศึกษาสาขาภาษาไทย ซึ่งมี ทิศทาง 9 ประเด็น พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็น สอดคล้องกันในระดับมากที่สุด ทั้ง 9 ประเด็น ซึ่งกล่าว โดยภาพรวมได้ว่าการผลิตบัณฑิตครูภาษาไทยในอนาคต ควรคำนึงตั้งแต่การรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายเข้าสู่สาขา ควรปฏิรูประบบการจัดการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาเพื่อส่งเสริมให้การคัดเลือกนักศึกษาครู ภาษาไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตรงความต้องการ มากขึ้น สอดคล้องกับสุภกร [7] กล่าวว่าโครงการ โรงเรียนมัธยมแบบประสม (คมส.) ในอดีตเป็นโครงการที่ น่าสนใจในการปลูกฝังพื้นฐานที่จำเป็นในสาขาที่นักเรียน สนใจ การคัดเลือกนักเรียน ม.6 ควรใช้วิธีการคัดเลือกที่ หลากหลาย ควรมีการกำหนดมาตรการการคัดเลือกคน เก่งทางด้านภาษาไทย นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทาง ภาษาไทยให้เข้ามาเรียนสาขาครูภาษาไทย เกณฑ์การ คัดเลือกผู้เข้าเรียนวิชาชีพครูภาษาไทย ผู้เข้าเรียนวิชาชีพ ครูภาษาไทยควรจะมีคุณสมบัติเรียนภาษาไทยในระดับ มัธยมศึกษาโดยตลอดจนจบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอน ปลาย มีคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาไทยไม่น้อยกว่า 3.5 และผ่านการวัดแววความเป็นครู โดยวัดทั้งแบบทดสอบ ภาคจิตวิทยา และภาคปฏิบัติ นักเรียนที่จะเลือกศึกษา ต่อควรมีความสนใจและความสามารถทางด้าน ภาษาไทยเป็นที่ประจักษ์ มีความรัก ผูกพัน และ ภาคภูมิใจในความเป็นไทย และควรผ่านการทำแบบ สำรวจความสนใจในอาชีพ เพื่อให้ได้นักเรียนที่มีความ สามารถและความสนใจทางด้านภาษาไทยอย่างแท้จริง และแนวโน้มมหาวิทยาลัยจะมีโอกาสได้คัดเลือกเด็กมาก ขึ้น ดังตัวอย่างการสมัครคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาใน สถาบันอุดมศึกษาในระบอบกลางประจำปี 2558 หรือแอด มิชชัน อันดับและสาขาที่มีการแข่งขันอันดับ 1 ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งมีจำนวนรับ 3 คน จำนวน

สมัคร 325 คน คิดเป็นสัดส่วนการแข่งขัน 1: 108 คน แสดงให้เห็นถึงความนิยมที่เพิ่มมากขึ้นและเมื่อมีสัดส่วน การแข่งขันสูงหน่วยผลิตก็มีอำนาจในการเลือกได้มากขึ้น ด้วย สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ [8] ที่กล่าวถึงปริมาณการ เลือกเรียนครูของนักเรียนชั้นม.6 ในปี 2555-2557 ได้ เกิดปรากฏการณ์เด็กเลือกเรียนครูเป็นอันดับหนึ่งมากขึ้น และคนที่เลือกส่วนใหญ่จะมีผลคะแนนค่อนข้างสูง ที่ สำคัญเกือบทุกสถาบันจะมีจำนวนผู้สมัครเข้าเรียนใน คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ถึงหลักหมื่นคน

6.4 ด้านบทบาทของมหาวิทยาลัยในฐานะหน่วย ผลิตครูภาษาไทย ซึ่งมีทิศทาง 11 ประเด็น พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด ทุกข้อ ทั้ง 11 ประเด็น ซึ่งกล่าวโดยภาพรวมได้ว่า กระบวนการผลิตบัณฑิตครูภาษาไทยควรมีความ ละเอียดอ่อนและสามารถแยกการผลิตบัณฑิตครู ภาษาไทยในระดับต่าง ๆ ได้ เช่นครูภาษาไทยระดับ ประถมศึกษา ครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา ครู ภาษาไทยระดับอุดมศึกษา เป็นต้น ดังที่ติเรก [9] กล่าว ไว้ว่าการพัฒนาครูระดับมัธยมศึกษาควรเน้นที่การเพิ่ม ความรู้และเทคนิคการสอนวิชาต่างๆ ที่เปิดสอนในระดับ มัธยมศึกษา ควรกำหนดคุณสมบัติของคณาจารย์ที่จะ ปฏิบัติหน้าที่สอนนักศึกษาครูภาษาไทยอย่างเหมาะสม มหาวิทยาลัยควรมีบริการเชิงวิชาการ ลงพื้นที่ช่วยพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน ร่วมกับครู และอบรมผู้บริหารโรงเรียนให้มี แนวทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกันในแต่ละพื้นที่ ยกเลิกหรือห้ามเปิดหลักสูตรการผลิตครูทุกระดับของ หน่วยงานอื่น ๆ ที่ไม่มีหน้าที่ในการผลิตครูโดยตรง ควร ให้มีการพัฒนารูปแบบและเครื่องมือการประเมินสถาบัน การผลิตอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดตัวชี้วัดให้ชัดเจน เช่น สถาบันผลิตครูจะต้องมีโรงเรียนสาธิตของสถาบัน หรือมีโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่สามารถเข้าไป บริหารจัดการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้ เป็น ต้น โดยในสภาพความเป็นจริงยังมีปัญหาแฝงอีกหนึ่ง ปัญหาแฝงคือเรื่องของอาจารย์นิเทศที่มีมาตรฐานเนื่อ งานที่มีรายละเอียดแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย ของชนิชฐา และสุรพันธ์ [10] ที่พบว่าส่วนหนึ่งที่เป็น ปัญหานั้นก็คือด้านอาจารย์นิเทศก็มีเกณฑ์ มาตรฐาน และทัศนคติที่แตกต่างกันมาก กล่าวได้ว่านักศึกษาครู

ภาษาไทยจะประสบความสำเร็จและได้ฝึกฝนกลยุทธ์
 ความเป็นครูมืออาชีพมากขึ้นเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับ
 พื้นที่หน้างานคือสถานศึกษาสำหรับฝึกสอน และอาจารย์
 นิเทศซึ่งมีผลอย่างมาก

**6.5 ด้านการอภิวินิจฉัยการเรียนรู้ในหน่วยผลิตสู่
 บัณฑิตครูภาษาไทยที่มีคุณภาพ** ซึ่งมีทิศทาง 17
 ประเด็น พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันใน
 ระดับมากที่สุด 16 ประเด็นและระดับมาก 1 ประเด็น ซึ่ง
 กล่าวโดยภาพรวมได้ว่านโยบายด้านหลักสูตรการผลิต
 บัณฑิตครูภาษาไทยในอนาคต ไม่ควรเปิดกว้าง
 หลากหลาย หลักสูตรการผลิตบัณฑิตครูภาษาไทยใน
 อนาคต ควรมีความเป็นเอกภาพ มีแนวทางการผลิต
 เดียวกันทุกสถาบัน ควรแบ่งเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่
 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต 4 ปี รวมประกาศนียบัตร
 บัณฑิตวิชาชีพครู 1 ปี และหลักสูตรครุศาสตร/ศึกษา
 ศาสตรบัณฑิต 5 ปี ทั้งนี้ หลักสูตรการผลิตแบบครุศาสตร
 บัณฑิตในอนาคตควรเจาะจงเป็นสาขา “การสอน
 ภาษาไทย” เพื่อแสดงความมุ่งมั่นทั้งด้านศาสตร์การ
 สอน และศาสตร์ด้านภาษาไทยซึ่งสำคัญสำหรับความ
 เป็นครูภาษาไทยทั้งสองด้าน ควรมีวิชา “การสอน
 ภาษาไทยในฐานะภาษาที่ 2” เพื่อให้สามารถนำไปใช้กับ
 นักเรียนในเขตพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม
 และพื้นที่ชายขอบที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2 ควรมีวิชา
 “จิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา” ควรมีระยะเวลาการเรียนรู้ที่
 เพียงพอในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยเสนอ
 รูปแบบจำนวนปีในการศึกษาได้แก่ ปี 1 – 3 เรียนใน
 มหาวิทยาลัย ปี 4 ภาคเรียนที่ 1 สังเกตการณ์สอนใน
 สถานศึกษาตลอดภาคเรียน ปี 4 ภาคเรียนที่ 2
 แลกเปลี่ยนประสบการณ์เพิ่มเติมความรู้ภายใน
 มหาวิทยาลัย ปี 5 ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตลอดปี
 และควรเพิ่มวิชาเอกคู่ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษา
 เวลาไปทำงาน เช่น เรียนคณะครุศาสตร/ศึกษาศาสตร์
 ให้เรียนวิชาเอกภาษาไทยและจิตวิทยาแนะแนวควบคู่ไป
 ด้วย เป็นต้น เพื่อปรับมาตรฐานการผลิตครูใหม่

6.6 ด้านการส่งเสริมชุมชนวิชาชีพครูภาษาไทย
 ซึ่งมีทิศทาง 11 ประเด็น พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็น
 สอดคล้องกันในระดับมากที่สุดทั้ง 11 ประเด็น ซึ่งกล่าว
 โดยภาพรวมได้ว่าครูภาษาไทยควรเรียนรู้ร่วมกันเป็น
 สังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) มีการ

ติดต่อสื่อสาร แบ่งปันความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
 ในกลุ่มครูภาษาไทยอย่างเป็นกัลยาณมิตร เพื่อให้มีความ
 เข้มแข็งในวิชาชีพ ควรมีการจัดตั้งศูนย์เครือข่ายครู
 ภาษาไทยในระดับภาคและเครือข่ายย่อยในระดับจังหวัด
 เพื่อเป็นศูนย์กลางการประสานงานในการพัฒนาวิชาชีพ
 ครูภาษาไทย โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการที่มาจาก
 หลากหลายภาคส่วนทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ตัวแทน
 ครูภาษาไทย บุคลากรภูมิปัญญาด้านภาษาและ
 วัฒนธรรมไทย เป็นต้น ส่งเสริมชุมชนวิชาชีพครู
 ภาษาไทย โดยใช้นวัตกรรม (Innovation) การศึกษาชั้น
 เรียน (Lesson Study) ช่วยพัฒนาทั้งคุณภาพครู การ
 เรียนการสอน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
 สอดคล้องกับแนวคิดการสร้างชุมชนวิชาชีพครูของ
 เฉลิมลาภ [11] และแนวคิด PLC ของ Hord [12] แสดง
 ให้เห็นว่าจุดเน้นของ PLC คือ การใช้องค์ความรู้จาก
 สมาชิกในโรงเรียนเป็นฐานสู่การพัฒนาและปรับปรุง
 วิชาชีพครู และทำให้โรงเรียนเกิดความเข้มแข็งพึ่งตนเอง
 ได้ ขยายผลสู่การใช้ความรู้ของกลุ่มครูต่างโรงเรียน
 ร่วมกันเป็นฐาน สู่การพัฒนาและปรับปรุงวิชาชีพครู ช่วย
 ให้การศึกษาเกิดความเข้มแข็งในที่สุด

**6.7 ด้านการใช้และพัฒนาวิชาชีพครูภาษาไทยใน
 อนาคต** ซึ่งมีทิศทาง 11 ประเด็น พบว่าผู้เชี่ยวชาญมี
 ความเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุดทั้ง 11 ประเด็น
 ซึ่งกล่าวโดยภาพรวมได้ว่าการใช้ครูในระดับประถมศึกษา
 การผลิตครูควรเป็นรูปแบบ Class Teacher เพื่อให้
 สามารถสอนได้หลายวิชา ส่วนครูมัธยมศึกษาควรเป็น
 แบบ Subject Teacher เพื่อให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ
 ทางลึกซึ้งเพียงพอ การบรรจุครูภาษาไทยควรมอบหมาย
 ให้โรงเรียนดำเนินการคัดเลือกครูด้วยตนเอง โดยอาจมี
 การทดลองสอนก่อนการประเมินเพื่อบรรจุ และให้
 นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินเพื่อบรรจุครูอย่าง
 แท้จริง ทั้งนี้โรงเรียนต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ
 โปร่งใส ตรวจสอบได้ และให้มีคณะกรรมการสถานศึกษา
 ขั้นพื้นฐานซึ่งประกอบด้วยทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วม
 ร่วมในการประเมิน และควรให้หน่วยใช้ครูภาษาไทย
 ระดับจังหวัด เป็นผู้คัดเลือกและบรรจุเพื่อให้ได้ครูตรง
 ตามปริมาณ และคุณภาพที่ต้องการ เช่นการบรรจุครู
 สอนภาษาไทยในภาคใต้ อาจต้องมีการระบุคุณสมบัติครู
 แตกต่างจากภาคอื่นคือควรใช้ภาษาท้องถิ่นได้ เป็นต้น

หน่วยใช้ครูภาษาไทยควรมีแผนการพัฒนาวิชาชีพครูภาษาไทยอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมทุกด้าน เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าของครูภาษาไทยอย่างมืออาชีพ (Professional career growth)

6.8 ด้านบทบาทครูภาษาไทยในวัฒนธรรมองค์กรของส่วนราชการไทย ซึ่งมีทิศทาง 4 ประเด็น พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด 3 ประเด็นและระดับมาก 1 ประเด็น กล่าวโดยภาพรวมได้ว่าวัฒนธรรมองค์กรของหน่วยงานราชการไทยส่งผลอย่างยิ่งต่อวัฒนธรรมการทำงานของครูภาษาไทย หากวัฒนธรรมองค์กรที่ดีก็จะได้ครูภาษาไทยที่ดี เพราะการสร้างครูภาษาไทยมิได้สิ้นสุดเพียงแค่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย แต่เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตวิชาชีพครู ครูภาษาไทยจึงควรมีบทบาทในการร่วมสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดี ที่ซึ่งบุคลากรมีความกระตือรือร้น สร้างสรรค์ เป็นนักคิดนักทำ ไม่ปิดกั้นการแสดงความคิดเห็น ให้ความสำคัญกับระบบที่มีมากกว่าอาวุโส และให้ความสำคัญกับความดีมากกว่าความชอบ ในอนาคตครูภาษาไทยจะมีบทบาทในองค์กรมากกว่าแค่การสอนภาษาไทย โดยเฉพาะเกี่ยวกับงานด้านเอกสารทะเบียนสารบรรณ การออกหนังสือราชการต่าง ๆ ประสานงาน ประชุม จัดบันทึกการประชุม จัดทำรายงานการประชุม ประชาสัมพันธ์ วัฒนธรรมองค์กรที่ครูภาษาไทยได้เรียนรู้ ส่งผลให้ครูมีทิศทางในการสร้างบุคลิกการทำงานในแบบเดียวกัน

6.9 ด้านคุณลักษณะเฉพาะและความเป็นครูภาษาไทยในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีทิศทาง 19 ประเด็น พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุดทั้ง 19 ข้อ ซึ่งกล่าวโดยภาพรวมได้ว่าครูภาษาไทยควรใช้ข้อมูลระบบสารสนเทศ และเทคโนโลยีการสื่อสารในการสอนวิชาภาษาไทยอย่างเชี่ยวชาญ ใช้เทคโนโลยีเข้ามาส่งเสริมและพัฒนาทักษะ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีในอนาคต ครูภาษาไทยควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาไทย ได้แก่ ควรมีลายมือที่สวยงาม อ่านง่าย เป็นแบบอย่างให้นักเรียนได้ ควรอ่านทำนองเสนาะได้ สามารถอ่านเป็นแบบอย่างให้นักเรียนได้ ควรออกเสียงคำควบกล้ำชัดเจน สามารถใช้ภาษาไทยภาคกลางได้ถูกต้องชัดเจน และสอนนักเรียนในการใช้ภาษาไทยภาคกลางอันเป็นภาษาราชการได้อย่าง

ถูกต้องเหมาะสม ควรมีทักษะการสื่อสาร (พูด เขียน) และรับสาร (อ่าน ฟัง ดู) ตลอดจนทักษะการใช้ภาษาที่ดี เป็นแบบอย่างให้นักเรียนและบุคลากรเพื่อนร่วมงานได้ สามารถแสดงบทบาทเกี่ยวกับภาษาไทยในหน่วยงานของตนได้ สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดีอย่างน้อย 2 ภาษา คือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สามารถสร้างสรรค์ภาษาในรูปแบบใหม่ที่จะเป็นการต่อยอดมิให้ภาษาไทยกลายเป็นภาษาที่ตายแล้ว หรือปรับเปลี่ยนอะไรไม่ได้อีกต่อไปเมื่อก้าวสู่ศตวรรษหน้า แต่ก็ต้องไม่ทิ้งภูมิปัญหาวาทภาษาที่มีมาแต่ดั้งเดิม โดยสามารถผสมผสานกันได้อย่างเหมาะสมลงตัว

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 หน่วยผลิตควรให้ความสนใจกับความละเอียดอ่อนในการแยกผลิตบัณฑิตครูภาษาไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเพื่อให้ได้ครูภาษาไทยที่มีคุณลักษณะเหมาะสมกับการเรียนรู้ในแต่ละระดับซึ่งมีธรรมชาติที่แตกต่างกัน

7.2 เพื่อให้การผลิตครูภาษาไทยมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลควรมีการกำหนดมาตรฐานการผลิตครูภาษาไทยเป็นมาตรฐานกลาง ทั้งนี้เพื่อให้มีความเป็นเอกภาพในการผลิตครูภาษาไทยและได้บัณฑิตครูภาษาไทยที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามต้องการ

7.3 รัฐควรดำเนินการอย่างจริงจังในการจัดตั้งเครือข่ายภาษาไทยในแต่ละภูมิภาค โดยกำหนดขอบเขต บทบาทหน้าที่ ภารกิจของเครือข่ายให้ชัดเจน เพื่อให้เป็นการกระจายอำนาจดูแลครูภาษาไทยและการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในแต่ละภูมิภาค

7.4 เพื่อให้การผลิตและใช้บัณฑิตครูภาษาไทยในอนาคตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างครูภาษาไทยที่มีคุณภาพ และใช้ครูภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมกันปลูกฝังทัศนคติความรักหวงแหนภาษาไทย และรณรงค์ให้สังคมเห็นความสำคัญของภาษาไทยให้มากขึ้น ใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง โดยเฉพาะการใช้ภาษาไทยในหน่วยงานราชการควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคมได้

8. เอกสารอ้างอิง

- [1] Department of Academic Affairs, Ministry of Education. (2015). Thai Language Teaching: Problems and Solutions. Bangkok : Ladprao. (in Thai)
- [2] Surawat Thongbu. (2016). [online]. Exploring 5 years of teacher education as a whole - lack of imbalance. [cited April 24, 2016]. Available from : <http://www.moe.go.th/moe/upload/hotnews/htmlfiles/32963-2387.html> (in Thai)
- [3] Thaweesak Unjitkul. (2015). [online]. Benefits of Thai language. [cited April 24, 2016]. Available from : <https://www.dailynews.co.th/article/337165> (in Thai)
- [4] Vanderkelen, S. (2016). [online]. Mother Tongue education and its importance to learning. Germany: Bonn International School. [cited April 20, 2017]. Available from : <http://www.bonn-is.de/blog/bis-insights/2016/04/mother-tongue-education-and-its-importance-learning>
- [5] Haddad, C. & Cummins, J. (2008). Improving the Quality of Mother Tongue-based Literacy and Learning: Case Studies from Asia, Africa and South America. Bangkok : Bilingual Children's Mother Tongue.
- [6] Chanita Rakpolmueng And other. (2013). Study of state and problems of production, use and development of basic education teachers in line with future needs. Bangkok : Office of the Secretary-General of the Teachers Council. (in Thai)
- [7] Suphakorn Buasai. (2013). "Career academy education in America" Quality Learning Foundation Journal. Vol.3 No.121 : 1-2. (in Thai)
- [8] Paitoon Sillarat. (2014). [online]. Good children choose to study teachers more, but less exposure, prepare for new teaching [cited April 20, 2017]. Available from : <http://www.manager.co.th/qol/> (in Thai)
- [9] Direk Pornsrima. (December 31, 2008). "Direction of professional development teacher." Matichon News : 23. (in Thai)
- [10] Khanittha Hinon and Suraphan Tansriwong. (2015). "The Problems of The Practice of Professional Experience Teaching and The Solutions for Future Improvement Faculty of Technical Education King Mongkut's University of Technology North Bangkok." Technical Education Journal King Mongkut's University of Technology North Bangkok. Vol.6 No.1 : 159-167. (in Thai)
- [11] Chalermklap Thongarg. (2017). [online]. Professional Learning Community (PLC). [cited May 15, 2017]. Available from : <http://oknation.nationtv.tv/blog/Chalermklap/2017/05/13/entry-1> (in Thai)
- [12] S, Hord. (2009). "Educators work together toward a shared purpose-improved student learning." Journal of Staff Development. Vol.30 No.1 : 40-43.